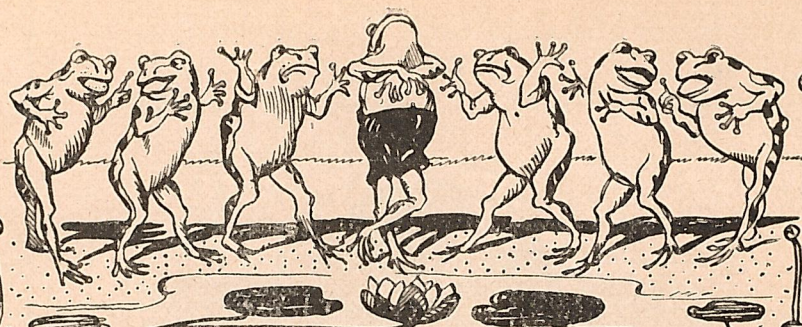

ЖАБИ И ЩЪРКЕЛЪ.

I.

Наш'то блато
е богато:
с'глъсти жабки
— стари бабки
и с'жабенца
— кекеренца,
и с'жабурки
— млади булки...

II.

А тамъ близо,
край върбата,
щъркелъ дебне
изъ тръвата...
— Врякъ, врякъ, врякъ!
Хей щърклакъ,
хей глупакъ,
с'единъ кракъ!
го ядосвагъ
стари млади...

III.

Но щъркела
салъ ги мами,
по-лесничко
да ги хвани:
С'клюна—цапъ!
за кебапъ,
тозъ юнакъ,
тозъ щърклакъ,
днесъ излапа
сума жаби...

[Г. Стояновъ.]

